

KWS Trainingsweekend 15 en 16 mei.

Opnieuw organiseert de KWS voor de eenmansklassen een trainingsweekend. Naast de Olympiajollen zijn daar ook nog de 12-voetsjollen en Solo die aan start verschijnen. De regels beperken de grootte van het startveld tot maximaal 4 boten. Wij zeilen met 16 boten en dus zijn er 4 groepen. De baan is inner-outer-loop, na 2 kruisrakken is er een denkbeeldige finish. Er worden geen standen bijgehouden dus van een officiële winnaar is geen sprake.

Het "startschip" is een rubberboot van de KWS, met daarin Dina en Johan Schurer als kundige wedstrijdleiders en met Jan Spijkerman in de contraboot waren we verzekerd van een topkwaliteit comité. Hulde aan de KWS!

De indeling van de groepen ging een beetje op gevoel; wie kan wie bijhouden zodat er binnen iedere groep mooie duels gestreden kunnen worden. Dat pakt ook aardig goed uit, in iedere groep zijn er diverse 'winnaars' van de sprintjes te vinden. Niemand die echt alles weet te winnen.

Zaterdag is een dag van uitersten, we beginnen de eerste wedstrijd met de bovenboei in noordoostelijke richting. (zeg maar de D-baan, in sneekweek termen) Eenmaal daar aangekomen blijkt de wind andere plannen te hebben en heeft de draai ingezet met de klok mee in zuidelijke richting en later nog verder richting west.

Bij start 2 ligt de bovenboei al op de plaats van sneekweek boei 13 en gaat groep 1 dus nog van start in de richting van het Heeregat. Al snel blijkt dat de wind er aardigheid in heeft en de draai nog even doorzet. Hoewel groep 1 nog vol in koers is richting "boei 13" blijkt dit allang geen bovenboei meer maar is deze direct te bezeilen.

Het comité ziet dat ook en, och het gaat toch nergens om, versleept de boei direct in de richting van de Sybesloot. Wie er precies op kop lag in groep 1 is mij niet bekend maar dat hij z'n plekje kwijt was is wel duidelijk. De laatsten zullen de eersten zijn en zo ook in dit geval. De achteropkomers kunnen tijdig bijsturen en zijn als eerste bij de versleepte bovenboei. Inmiddels is groep 2 van start gegaan richting deze bovenboei bij de Sybesloot maar ook hier hetzelfde tafereeltje. Het comité versleept andermaal de bovenboei richting "sneekweek boei 2" zodat ook hier de

achteropkomers van de 2e startgroep op het vinkentouw zitten om als eerste die boei te ronden. Dit gelukzalige gevoel is echter van korte duur. Het comité besluit om de wedstrijd toch maar af te blazen. We starten opnieuw met de koers op 230 graden, terwijl we een dik uur eerder op 60 graden waren begonnen. Een windschifting van 170 graden, kortom ouderwets Fries zeilweer;

Zondag zijn er in totaal wat minder deelnemers zodat we met een groep minder kunnen zeilen. We starten dus in 3 groepen waarbij per 'wedstrijd' de "winnaar" een groep hoger komt en de laatste een groep omlaag zakt. Dat haalt weer even het beste in de zeilers naar boven, niks denkbeeldige winnaar, je wilt natuurlijk altijd een groepje hoger....

De wind is met ca 12 knopen prima en gelukkig ook iets stabielere in richting dan gister. De bovenboei ligt keurig op ons te wachten in zuid-westelijke richting (voor het starteiland) wel is er nog een lichte draaiing maar niets in vergelijking met zaterdag.

Er worden mooie wedstrijden gevaren en ook nu weer is de groepsamenstelling van dien aard dat er verrassende resultaten zijn. Sommigen varen iets boven hun kunnen terwijl anderen ietwat teleurgesteld een groepje omlaag gaan. Daarnaast zijn er ook nog een paar pechvogels die de windkracht toch iets onderschatten en dat moeten bekopen met een nat pak of, ja het kan echt, in hun eigen knie gebeten worden. Hoe dat kan, nou het zit als volgt. Hans komt niks vermoedend na een prachtig kruisrak bij de bovenboei. Bij het maken van de gijp verliest hij zijn evenwicht en dreigt zelfs even over boord te vallen. Wonderbaarlijk weet hij dat te voorkomen maar de capriolen zorgen er wel

voor dat het al loszittende bovengebitt nog verder in beweging komt en zelfs zijn vaste plekje verlaat om via het gangboord een plekje voor de eeuwigheid te vinden op de bodem van het Sneekermeer. "Dat nooit" moet Hans gedacht hebben en laat de schoot en helmstok voor wat ze zijn en maakt een snoekduik in de richting van dat zelfde gangboord, hij moet dat verrekte gebitt binnenboord zien te houden anders gaat de zondagse biefstuk zo naar de hond, en dat is toch echt zonde!. Al vliegende door de boot moet hij nog even

terugdenken aan een soortgelijke snoekduik die hij een jaar geleden maakte op het Pikmeer in Grou. Dat leverde een formidabele deuk in een ijzeren kruiser op, maar hoe zou dit aflopen? Hij ziet het gebitt op de rand van de boot liggen en het schuift al vervaarlijk snel richting die eindeloze afgrond van het Sneekermeer, normaal niet heel diep maar voor dit verhaal toch echt een laatste reis voor zijn metgezel. Gelukkig weet hij met een ultieme zwaai het gebitt binnen boord te houden, pfiew, die eer is gered! Helaas voor Hans is hiermee het verhaal nog niet ten einde. Geheel in onbalans van zijn snoekduik wankelt Hans door de boot en komt ten val, daarbij komt hij wederom zijn ivoren metgezel tegen. Deze boort zich in de knie van Hans laat daar een onuitwisbare afdruk achter, al was het alleen maar het verhaal wat hij zich nog lang zal heugen. Nou zo kan het dus gebeuren dat een Olympiajol zeiler in zijn eigen knie gebeten wordt. Wat Hans echter wel lukt en anderen niet is om de boot overeind te houden.

Helaas ben ik daar zelf eentje van; ruime wind richting de spreader, gijpen, schoot en neerhaler nog iets te vast in combinatie met even niet opletten en de boel ligt plat, mooi excuus om laatste te worden (wat ik overigens al kansloos lag 😊)

Maar er zijn er ook bij die bewezen toch echt wel kunnen zeilen en dan nog de boel plat leggen. Ik heb me laten influisteren dat hij niet op kop lag en dit natuurlijk even wilde rechtzetten, met het tegenovergestelde als gevolg.

Tsja, omslaan gebeurt de besten zullen we maar zeggen maar let even op de

behendigheid waarmee deze 6.0 zeiler zich weer aan boord hijst.

Na drie wedstrijden gevaren te hebben dreigt een dikke (onweers)bui het feestje te verstoren en houden we het voor gezien. Het was een mooi zeilweekend met donderwolken, zonneschijn, regen, wind uit alle richtingen én windstilte, dankbaar weer voor leuk zeilen en dito plaatjes.

Veel dank aan de vrijwilligers van de KWS die er hun vrije weekend voor opofferen zodat wij kunnen zeilen. Het lijkt allemaal vanzelfsprekend maar dat is het zeker niet! Dank ook aan de organisatie vanuit vloot Fryslân! (Sybrand en Klaas) Mooi dat jullie dit willen doen. Hopelijk kunnen we binnenkort weer met grote(re) velden varen en er echte wedstrijden van maken maar op deze manier kunnen we er toch nog het beste uithalen.

Foto: Jan Spijkerman